

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Факултета политичких наука Универзитета у Београду донетој на 5. (електронској) седници у шк. 2020/21. години, која је одржана 13. маја 2021. године, именоване смо у Комисију за припрему реферата за избор наставника страног језика за ужу научну област Страни језици, наставни предмет Француски језик. На основу прегледа документације приспеле на конкурс, част нам је да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс објављен у листу „Послови“ бр. 937 од 9.6.2021. године пријавили су се следећи кандидати (наведено по азбучном редоследу презимена):

1. Милена АНЂЕЛИЋ;
2. Ивана ЂОРЂЕВИЋ;
3. Војка МИЛОВАНОВИЋ;
4. Бојана РАДУЛОВИЋ;
5. Сара СИМИЋ;
6. Биљана СТИКИЋ.

Четири кандидаткиње су уз пријаву, у складу са условима конкурса, приложиле одговарајућу документацију о испуњавању услова за радно место наставника страног језика, док кандидаткиње под редним бројем 2 и 4 нису поднеле комплетну очекивану документацију, што ћемо у наставку укратко приказати.

1. Мастер Милена (Бранислав) АНЂЕЛИЋ приложила је биографију, curriculum vitae, оверене копије диплома основних и мастер академских студија, оверене преписе додатака дипломама ОАС и МАС, прочитану личну карту, списак објављених научних радова и саме радове, те изјаву о изворности, сагласно Кодексу професионалне етике УБ.

Кандидаткиња је рођена у [REDACTED] [REDACTED] године, завршила је основну школу и прве разреде средње школе у Женеви, а гимназију у Сарајеву. Затим је 2014. завршила основне студије француског језика, књижевности и културе на Филолошком факултету у Београду са изузетно високим просеком оцена (9,88), стекавши назив дипломираног професора језика и књижевности. Поред обавезног наставног програма, М. Анђелић је на основним студијама слушала и положила још десет факултативних предмета који се односе на друге живе стране језике (савремени арапски, енглески и италијански). По знању чланова Комисије, Милена Анђелић је потпуно франкофона (ниво изворног говорника); поред тога, сјајно влада енглеским (ниво Ц1), а делимично немачким, италијанским, арапским и класичним језицима.

Мастер студије похађала је на истом факултету, све испите положила је са оценом 10, те одбранила мастер рад под насловом „Дијахронијски преглед значења односне заменице *dont*“, стекавши тиме академски назив „мастер професор језика и књижевности“. Сада је студент шесте године докторских студија на Филолошком факултету УБ и припрема тезу на тему перифрастичног и синтетичког футура у француском језику.

Радно искуство кандидаткиња је стекла у настави и као преводилац. На Катедри за романистику Филолошког факултета УБ од фебруара 2017. до септембра 2020. била је ангажована као докторанд сарадник у настави на следећим предметима: Савремени француски језик Г1, Г2, Г3 и Г4 (вежбе из превођења са српског на француски и са француског на српски језик), Основе комуникације на француском језику 1 и 2 (вежбе из граматике – податак по знању чланова комисије, иако кандидаткиња наводи у биографији да је држала предавања), Синтакса глагола у француском језику (вежбе). Поред вежби, кандидаткиња је била укључена и у држање колоквијума и испита на поменути предметима. Током неколико месеци 2015. г. радила је као васпитач са малом децом у двојезичном француском обданишту Fantasy.

Кандидаткиња наводи да се окушала у консекутивном усменом превођењу 2016, када је пратила групу наших предузетника на путовању у Француској. Писано је преводила стручне и књижевне текстове с француског и на француски, од којих посебно наводи два историјска рада наших угледних аутора Ивана Чоловића и Дубравке Стојановић, објављена у њеном преводу у француским научним часописима.

Посветила се и разним културним активностима усмереним на промовисање франкофоније код нас, како на Филолошком факултету, тако и у страним културним центрима у Београду (Француски институт, Словеначки културни центар).

Кандидаткиња је учествовала на три међународна научна скупа и објавила три научна рада. Први је насловљен „Une approche lexicologique dans l'analyse de certains aspects de l'absurde dans *Les Chaises* d'Ionesco“ (*Филолошки преглед* n° 1, XLIII, 2016, pp. 109-123) и испитује са лексиколошког становишта Јонесков театар апсурда, полазећи од констатације да је Јонеско градио осећање бесмисла и неверице код гледаоца-читаоца између осталог и на специфичним лексичким комбинацијама.

Други рад, „Evolution des effets de sens de la construction *aller + Infinitif*“ (*Les Etudes françaises aujourd’hui 2019*, pp. 108-119, http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/eb_ser/efa/2019-11/efa-2019-11-ch7.pdf) настао на основу излагања на међународном научном скупу и објављен у одговарајућем зборнику радова, бави се превасходно аспектуалним значењима те француске конструкције у старијим текстовима (од 12. до 16. века). Закључује се да се у изабраном корпусу средњег и преткласичног француског не јавља футурска употреба дате конструкције, и тиме се потврђују поставке ранијих студија.

Трећи рад („Quelques composés phytonymes“, *Филолошки преглед*, n° 2, XLVII, 2020, pp. 97-106) анализира француске сложенице фитониме типа „део тела + предлог *de* + име животиње“, упоређујући их и са одговарајућим латинским и грчким називима биљака, а ослања се на постојећу литературу.

На основу приложене документације, мастер Милена Анђелић је прилежан и одговоран млади научни истраживач, у завршној фази својих докторских студија, са неколико објављених научних радова. Она такође има искуство у настави на универзитету (са добром студентском евалуацијом, по знању чланова Комисије), полиглота је и посвећена промоцији струке.

2. Мастер Ивана (Топлица) ЂОРЂЕВИЋ приложила је curriculum vitae, прочитану личну карту, оверену фотокопију француске дипломе степена MAITRISE, оверену фотокопију Решења УБ о признавању речене француске дипломе као дипломе основних студија, оверену фотокопију домаће дипломе академских студија другог степена – мастер, фотокопију одговора Министарства просвете, науке и технолошког развоја на један кандидаткињин захтев, изјаву о изворности сагласно Кодексу професионалне етике УБ, као и два истраживачка рада, те један оглед састављен 2008. за Француску школу у Београду.

Рођена је [REDACTED] у [REDACTED] Кандидаткиња у свом курикулуму наводи да је најпре студирала јапански језик и књижевност на УБ (1991-1995, није приложена документација), затим да је у Стразбуру на Универзитету Марк Блок студирала француски језик и књижевност (1997-2001, нема документације у прилогу), затим да је 2003. на Универзитету Рене Декарт – Париз 5 завршила мастер студије из Наука о језику, примењене лингвистике и дидактике страних језика.

У вези с тиме је приложила: 1) копију дипломе степена MAITRISE стечене 2005.г. на Универзитету Париз 5, из уже области Француског као страног језика, са најнижом оценом („пролазна“ – passable); 2) Решење Универзитета у Београду из 2006. којим се та диплома признаје као диплома основних студија „са стручним називом дипломирани из области француског језика за превођење“ (sic!); 3) копију дописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја из 2019. којим Министарство одговара на њен захтев да јој се изда документ којим би то Министарство одобрило да кандидаткиња обавља послове професора француског језика у школи; тај допис подсећа на одредбе раније важећег Закона о високом образовању (које овде није потребно наводити), према којима је за

признавање стране високошколске исправе била у нашој земљи надлежна самостална високошколска установа, а не Министарство; из тога произилази да подносилац захтева, у овом случају кандидаткиња, остварује своје право на рад на основу решења УБ о признавању стране високошколске исправе, те да се Министарство о томе у свом допису не изјашњава. Пошто је овај допис Министарства неконклузиван у погледу кандидаткињиног права да ради као професор француског у школи, није јасно зашто га је кандидаткиња овде приложила. С друге стране, у њеној приложеној документацији недостаје уверење о положеним испитима или препис додатка дипломи основних студија, што је изричито захтевано у конкурсу.

У курикулуму она даље наводи да је 2011. на Факултету за културу, медије и комуникације Универзитета Сингидунум завршила мастер студије из комуникологије, те је приложила копију дипломе о стеченом академском називу Дипломираног комуниколога-мастера (ук. 300 ЕСПБ) са просечном оценом 9,5, али опет недостаје додатак дипломе или уверење о положеним испитима.

У погледу радног искуства које Ивана Ђорђевић наводи у курикулуму а за које није приложила апсолутно никакву документацију, преносимо овде као потенцијално значајне за место универзитетског наставника да је радила као преводилац у издавачкој кући Клио (2001-2003), те као наставник француског у Француској школи у Београду (2005-2013), и као „асистент професора“ на Универзитету Сингидунум (2010-2012), а да од 2019. ради као наставник француског језика у приватним основним школама у Београду. Чини се да је стекла извесно педагошко искуство и у Француској алијанси у Паризу 2004.

Ни за стручно усавршавање кандидаткиња није приложила документацију која би поткрепила елементе из њеног курикулума: реч је о стручним дидактичким стажевима у организацији Француске школе у Београду, као и о учешћу у два пројекта те школе из области дидактике француског језика, у својству координатора. За један од тих пројеката Француске школе у Београду и Француског културног центра, у исходима кандидаткиња наводи израду „тезе“ о језичким интерференцијама, „израду уџбеника“ и „методолошких решења у пракси“, као и „израду брошуре за професоре“ која је била „модел за остале француске школе у зони Југоисточне Европе“; на жалост, готово ништа од поменутог није доставила на увид, а није прецизирала ни сопствени удео у тим исходима. „Тезу“ коју помиње приложила је, али Комисија налази да је такво жанровско одређење овог иначе корисног текста неадекватно.

Кандидаткиња још наводи да сјајно влада француским (ниво Ц2) и енглеским (Ц1), а солидно и јапанским језиком.

Од три проложена рада, два су истраживачка, а трећи необјављен стручни. Прва два рада су заправо студентска, дакле нису прошла стручну научну рецензију пред објављивање у научном часопису или научном зборнику радова, па се по вредности не могу изједначити са објављеним научним радовима других кандидата без обзира на занимљивост или оригиналност. Први рад посвећен је теми тзв. слем културе („Слам

култура. Различитост знака или знак једнакости“), писан је 2011. као завршни рад (обима 50 стр.) у оквиру мастер студија „Култура глобалних медија – модул Род и медији“ на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум, а објављен на сајту <http://www.slamstudio.org/> организације Поезин која промовише слем сцену у Србији и шире. У раду се настоји да се објасне природа, корени и достигнућа слем поезије, као и да се делом прикаже песничка слем сцена у Србији, уз ослонац на међународни корпус примера те поезије у видео и аудио записима, као и на озбиљну теоријску литературу (нпр. Еко, Фуко, Барт, Делез, Ги Дебор, Р. Дајер, С. Хол).

Други рад настао је такође у оквиру кандидаткињиних мастер студија на Универзитету Сингидунум 2010, на предмету Медијска култура и различитост, а по њеном наводу добио је и награду за најбољи есеј (у оквиру пројекта „Чија права су људска права“ Универзитета Сингидунум): „Позивно писмо за пријем у француско држављанство; анализа дискурса и контекста у коме је настало и проблем његовог тумачења“.

Трећи текст јесте стручни рад али није објављен у стручном гласилу, рецензираном часопису или зборнику: насловљен „Језичке интерференце/разлике и тешкоће у учењу француског језика код полазника са српског говорног подручја“, представља резиме познатих чињеница о разликама између француског и српског језика које се одражавају на учење француског од стране сербофонских ученика, као и препоручених наставничких техника за превазилажење типичних ученичких тешкоћа. У документацији се наводи да је текст настао у оквиру пројекта у Француској школи у Београду 2008.г, док библиографија уопште није наведена.

На основу документације и радова, извесно је да кандидаткиња има широка интересовања и педагошко искуство (додуше, не у универзитетској настави, и уз резерву да оно није поткрепљено одговарајућим потврдама), али није поднела на увид додатке дипломама нити објављене стручне радове, што је услов конкурса. Због ниске оцене на основним студијама, остали кандидати имали би и у том погледу предност.

3. Др Војка (Милован) МИЛОВАНОВИЋ је уз пријаву приложила курикулум (радну биографију), прочитану личну карту, извод из матичне књиге рођених, оверену копију дипломе са основних студија и уверење о положеним испитима, оверену копију дипломе са мастер студија и уверење о положеним испитима, оверену копију потврде о докторату и уверење о оценама на докторским студијама, библиографију радова и саме радове, потврду о радном стажу наставника француског језика, копије потврда о стручном усавршавању и разним добијеним наградама, изјаву о изворности, уверење о држављанству, уверење да се против ње не воде прекршајни поступци, уверење да није осуђивана, уверење да против ње нису покренути кривични поступак нити истрага, уверење да није кажњавана за провредне преступе, лекарско уверење о здравственом стању, оверену копију уверења о положеном стручном испиту.

Војка Миловановић рођена је [REDACTED] у [REDACTED]. Завршила је студије француског језика и књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду, 1996. г. са просечном оценом 6.73. После тога завршила је мастер студије на истом Факултету, са завршним радом из области дидактике француског језика и просечном оценом 8,33. Докторске студије завршила је такође на Филолошком факултету УБ 2018.г, одбравивши тезу под насловом „Важност примене реторике у методици наставе француског језика“.

Њено радно искуство састоји се од 25 година рада у основној школи, као изузетно успешан наставник француског језика, о чему сведочи неколико српских и француских повеља и награда. Континуирано се усавршава у свом педагошком раду. Кандидаткиња је лиценцирана за испитивача нивоа А1 до Б1 на међународном испиту из француског језика ДЕЛФ, бави се писањем поезије (објављена једна књига, добитник европске награде за једну песму на француском). Од 2021. изабрана је за секретара Удружења професора француског језика Србије, чланица је ЕдуБалкан заједнице, од 1997. до данас учествовала је у многобројним педагошким семинарима и пројектима у земљи и иностранству.

У приложеном списку објављених радова, међу 20 наслова које Војка Миловановић наводи (и прилаже их у електронском формату) налазе се два научна рада, од којих је један објављен („Књижевни текст у уџбеницима за француски језик за основну и средњу школу“, *Језици и културе у времену и простору*, Зборник радова VII/1 „Језици и културе у времену и простору, Нови Сад, 2018, 481-493; у њему је кандидаткиња анализирала присуство и функцију књижевних текстова у корпусу од седам уџбеника француског језика за основну и средњу школу, са општепознатих дидактичких позиција), а други прихваћен за штампу („Les activités langagières sur le téléphone portable“ са Међународне конференције професора француског језика у Атини 2019.г), са приложеном потврдом. Остали наведени прилози су или стручни радови и примери припреме часа (нпр. Миловановић, В. (2015). *Activités pour la classe de FLE : une leçon de piano. Bonjour de France* (online) бр.21-535, <http://www.bonjourdefrance.com/exercices/contenu/activite-pour-la-classe-de-fle-une-lecon-de-piano.html>; Milovanovic, V. : Fiche pédagogique. Apfascope n°80, 12/19, p. 012-013) или преводи (нпр. Николић, Ј.(2008). „Реч унапред“ (стр.5-6, превод на француски језик Војка Миловановић, Пожаревац: *60 година Историјског архива Пожаревац* COBISS.SR-ID 149216012), или збирка поезије (Milovanovic, V. (2015). *L'Orage silencieux*. Paris : Edilivre ISBN:9782332890955).

Кандидаткиња је очито веома прилежан, темељан, талентован и обучен основношколски наставник, прати међународна дидактичка струјања и промовише их у нашој земљи, надарена је за поезију и посвећена франкофонији; има објављене научне и стручне радове. С друге стране, њена доста ниска оцена на основним студијама начелно не препоручује кандидата за универзитетску каријеру, па ће се то одразити и на њено рангирање на овом конкурс.

4. Мастер Бојана (Радослав) РАДУЛОВИЋ уз пријаву на конкурс приложила је свој курикулум, оверене копије диплома основних и мастер студија, као и очитану личну карту. С обзиром на то да је Законом о високом образовању (члан 79) предвиђено да наставник страног језика „има стечено високо образовање првог степена, објављене стручне радове у одговарајућој области и способност за наставни рад“, ова кандидаткиња не испуњава услове конкурса јер није приложила објављене стручне радове (као ни додатке дипломама / уверења о положеним испитима).

5. Мастер Сара (Милан) СИМИЋ уз пријаву на конкурс приложила је курикулум вите (не биографију), оверене копије дипломе и додатка дипломи са основних академских студија, оверене копије дипломе и додатка дипломи са мастер академских студија, очитану личну карту, списак радова и саме радове, изјаву о изворности и сертификат са течаја консекутивног конференцијског превођења.

Рођена је у [REDACTED] [REDACTED] г. Основне студије француског језика и књижевности завршила је на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу 2016.г, стекавши стручни назив дипломираног филолога (просечна оцена током студија 9,66). Мастер академске студије на програму Француски језик и књижевност завршила је 2017. г. на истом факултету, са просечном оценом 10, одбранивши мастер рад из француске књижевности и стекавши назив мастер филолог романиста. Затим се, како сама наводи у курикулуму, исте године уписала на докторске студије на УК, област филологије, и положила све испите предвиђене студијским програмом (наводи просечну оцену 9,89, није приложен документ о положеним испитима). Г. 2016. похађала је и успешно завршила течај консекутивног превођења са српског на француски и обрнуто.

Кандидаткиња је на Универзитету у Крагујевцу задужена за кореспонденцију са АУФ-ом, стипендиста је Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, ангажована на научном пројекту „Друштвене кризе и савремена српска књижевност и култура: национални, регионални, европски и глобални оквир“. Истинског педагошког искуства у школској или универзитетској настави још нема, али је веома активна у научним истраживањима.

Кандидаткиња је у периоду од 2018. до 2020. учествовала са излагањима на пет научних скупова на Универзитету у Крагујевцу; у истом периоду објавила је чак осам научних радова у високо ранжираним научним публикацијама – зборницима и часописима, на теме из француске и франкофонске књижевности. Анализирала је проблеме

конституисања личног идентитета у делу Лејле Себар („Језик и писање у процесу конструисања идентитета: аутобиографски наратив Лејле Себар *L'arabe comme un chant secret*“), или Нине Јаргеков („Хибриднаост и потрага за идентитетом у *Двојном држављанству* Нине Јаргеков“); однос Ја и Другог у делу Милана Кундере („Пропаст интимности у роману *Књига смеха и заборав* Милана Кундере“), егзил у делу Алис Зенитер (Митолошко искуство путовања и повратка у контексту егзила у роману *L'art de perdre* Алис Зенитер“), аспекте колективног памћења у делу Пјера Леметра („За кога се подижу споменици? Проблематизација одавања почаста преминулим војницима у роману *Довиђења тамо горе* Пјера Леметра“), дечију перспективу у романима Р. Гарија и Г. Граса („Свет одраслих из перспективе наратора-детета на примерима романа *Живот је пред тобом* Ромена Гарија (Емила Ажара) и *Лимени добош* Гинтера Граса“), митове у савременој српској популарној музици („*Савремено митотворство*: брендови и промена вредносних парадигми у актуелној српској популарној музици“), најзад театар А. Адамова („Отуђен живот као аспект *dramatis personae* у драми *Професор Таран* Артура Адамова“). У својим књижевним тумачењима се кандидаткиња амбициозно ослања на теоријске поставке широког круга релевантних новијих или савремених аутора из области хуманистичких наука и филозофије.

Ова кандидаткиња је изузетно вредна и надарен млади научни истраживач, без педагошког искуства (које и није услов за ово радно место); упозната је са идејама водећих светских теоретичара из области хуманистике и друштвених наука, што је начелно препоручује за наставу језика струке на Факултету политичких наука.

6. Доктор Биљана (Јован) СТИКИЋ уз пријаву је приложила биографију, оверени препис дипломе са основних студија и уверења о положеним испитима, оверени препис дипломе о стеченом стручном називу специјалисте методике наставе француског језика, оверену копију уверења о завршеним специјалистичким студијама, оверену копију уверења о положеним испитима на постдипломским специјалистичким студијама, оверени препис дипломе магистарских студија и уверења о положеним испитима на тим студијама, оверени препис дипломе докторских студија, резултате евалуације наставника на ФИЛУМ-у Универзитета у Крагујевцу, изјаву о изворности, прочитану личну карту, списак излагања на научним скуповима, списак објављених радова, као и саме радове.

Кандидаткиња је рођена у [REDACTED] [REDACTED] г. Основне студије француског језика и књижевности завршила је 1993. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду са просечном оценом 7,23. Постдипломске специјалистичке студије завршила је 1996. г. на

Филолошком факултету УБ са просечном оценом 9,5 (специјалистички рад на тему „Анализа типичних грешака студената треће и четврте године на писменом испиту из француског језика“). Магистарске студије завршила је 2000.г. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду с просечном оценом 9,8. Одбранила је магистарски рад под насловом „Настава и уџбеници француског језика код Срба у Првом светском рату“. Докторске студије завршила је 2008. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, са тезом насловљеном „Настава француског језика у Србији 1918-1941“.

Кандидаткиња је радила као наставник француског, латинског и италијанског језика у једној државној средњој школи, као и у једној приватној школи језика. Од 2008. до 2013. радила је на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу у звању доцента. Нема приложене документације о разлозима напуштања овог радног места. Школске 2015/2016. године радила је на Природно-математичком факултету Универзитета у Новом Саду као истраживач-сарадник на пројекту „Интеркултурни аспект селекције и дидактизације аутентичних докумената за потребе наставе страног језика у академском образовању дипломираних туризмолога“.

Поред учешћа на поменутом пројекту (из кога су, како сама наводи, произашла три уџбеника под насловом *Interface*, за нивое А1/А2, А2/Б1 и Б1/Б2), Биљана Стикић је реализовала 1996/97. пројекат под називом „Примена аудиовизуелне методе у настави француског језика као другог страног језика у комбинацији са техникама лексичког приступа и неуролингвистичке програмације“ у сарадњи са Катедром за француски језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду и Министарством просвете РС.

Стручно се усавршавала на семинарима за наставнике француског у организацији Удружења професора француског језика и као стипендиста француске владе у Стразбуру и Вишију.

Учествовала је са излагањима на 16 научних скупова. Међу приложеним научним радовима који се махом баве историјом наставе француског језика у нашој земљи, од 19. века до данас, са нагласком на период Првог светског рата и међуратни период, издвајају се три монографије, те чланци: „La culture française dans l'enseignement du FLE en Serbie: après la Seconde guerre mondiale, quoi de neuf?“ (*Documents pour l'histoire du français langue étrangère ou seconde*, n° 54, 2015); „Enseignement du français en Serbie 1918/1941: niveau universitaire“ (*Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду*, књ. 35, 2010); „Почети средњошколске наставе француског језика у Србији“ (*Језичка истраживања. Језик, књижевност, идентитет*, Универзитет у Нишу, 2009).

Кандидаткиња је приложила следеће монографије, које се баве истом научном тематиком: 1. *Усвајање страног језика у специфичном контексту. Француски језик и Срби у Првом светском рату*, Академска књига, Нови Сад, 2012 (поред научно нових историјских чињеница о организованој настави француског језика за српске ђаке, студенте и одрасле полазнике у Француској и другим франкофонским подручјима за време Првог светског рата, ова студија представља допринос и својим компаратистичким и имаголошким аспектом); 2. *Настава француског језика у Србији између два светска рата. Дидактичко-методички аспект*, Scienticum, Нови Сад, 2016 (која представља приређено издање њене докторске дисертације); 3. у коауторству са Иваном Јовановићем, *Дидактика француског као страног језика и културе. Билингвални експликативни речник са детаљним индексом појмова*, Филозофски факултет у Нишу, 2019 (заправо двојезични речник а не монографија, с тим што аутори претендују и на могућност дидактизације речничких чланака).

Ова кандидаткиња испуњава све законом предевиђене услове за дато радно место, као и услове конкурса. Она има назив доктора наука, има искуство у наставном раду на универзитету и одлично је оцењена као наставник од стране студената, има многобројне објављене стручне и научне радове (од чега три монографије), и специјализовала се у области дидактике француског језика. Све то јој даје предност у односу на остале кандидате.

ЗАКЉУЧАК

Према условима конкурса, кандидати треба да имају стечено високо образовање првог степена, објављене стручне радове у одговарајућој области и способност за наставни рад, а у складу са Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука за избор у звање наставника страног језика и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду. Од шест пријављених кандидаткиња, две нису приложиле комплетну тражену документацију; оне, судећи по документима које су приложиле, немају објављене стручне радове.

Преостале четири кандидаткиње су веома квалитетне и у потпуности испуњавају услове конкурса. Међу њима се као најкомпетентнија издваја кандидаткиња др Биљана Стикић, која има педагошко искуство у универзитетској настави, назив доктора наука у области дидактике страног језика, као и највећи број објављених стручних и научноистраживачких радова.

Имајући у виду претходне наводе и закључке, Комисија предлаже Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду да се кандидаткиња др Биљана Стикић, која у потпуности испуњава законом и конкурсом предвиђене услове, изабере у звање и на радно место наставника страног језика за ужу научну област Страни језици, наставни предмет Француски језик, на период од 4 године.

У Београду, 26.08.2021.

КОМИСИЈА:

Др Милица Винавер-Ковић,
доцент Филолошког факултета УБ

Др Жељка Јанковић,
доцент Филолошког факултета УБ

Мр Слађана Прица,
наставник страног језика Факултета
политичких наука УБ